

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 16. jūlijā *

Apelācija — Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regula (EK) Nr. 45/2001 — 8. pants — Piekļuves tiesību izņēmumi — Personas datu aizsardzība — “Personas datu” jēdziens — Personas datu nosūtīšanas nosacījumi — Katra apsvērums, kas sniegts attiecībā uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) vadlīniju projektu par zinātniskās dokumentācijas pievienošanu pieteikumiem par atļauju augu aizsardzības līdzekļu laišanaī tirgū, autora uzvārds — Piekļuves atteikums

Lieta C-615/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 27. novembrī iesniedza

ClientEarth, Londona (Apvienotā Karaliste),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Brisele (Beļģija),

kuras pārstāv *P. Kirch*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējie lietas dalībnieki –

Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), ko pārstāv *D. Detken* un *C. Pintado*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Van der Hout*, advokāts,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *B. Martenczuk* un *L. Pignataro-Nolin*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

ko atbalsta

Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU), ko pārstāv *A. Buchta* un *M. V. Pérez Asinari*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā apelācijas instancē.

* Tiesvedības valoda – angļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 22. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 14. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *ClientEarth* un *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *ClientEarth* un *PAN Europe/EFSA* (T-214/11, EU:T:2013:483, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru šī tiesa ir noraidījusi to prasību, kuras priekšmets sākotnēji bija lūgums atcelt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (*EFSA*) 2011. gada 10. februāra lēmumu, ar kuru atteikta piekļuve atsevišķiem darba dokumentiem attiecībā uz *EFSA* izstrādātajām vadlīnijām pieteikumu par atļauju augu aizsardzības līdzekļa laišanai tirgū iesniedzējiem (turpmāk tekstā – “vadlīnijas”), pēc tam – lūgums atcelt *EFSA* 2011. gada 12. decembra lēmumu, ar kuru atsaukts agrākais lēmums un apelācijas sūdzības iesniedzējam atļauts piekļūt visai pieprasītajai informācijai, izņemot informāciju attiecībā uz to ārējo ekspertu uzvārdiem, kuri snieguši atsevišķus apsvērumus par vadlīniju projektu (turpmāk tekstā – “vadlīniju projekts”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.) 2. pantā ir paredzēts:

“Šajā regulā:

- a) “personas dati” ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, šē turpmāk – “datu subjekts”; identificējama persona ir persona, ko var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikācijas numuru vai vienu vai vairākiem faktoriem, kas ir raksturīgi tās fiziskajai, fizioloģiskajai, garīgajai, ekonomiskajai, kultūras vai sociālajai identitātei;

[..].”

- 3 Šīs regulas 8. pants “Personas datu nosūtīšana saņēmējiem, kas nav Kopienas iestādes un struktūras un kam piemēro Direktīvu 95/46/EK” ir formulēts šādi:

“Neskarot 4., 5., 6. un 10. pantu, personas datus nosūta tikai tiem saņēmējiem, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti, kas pieņemti Direktīvas 95/46/EK īstenošanai,

[..]

b) ja saņēmējs pierāda vajadzību nosūtīt datus un nav pamata pieņemt, ka varētu tikt ierobežotas datu subjekta likumīgās intereses [varētu tikt nodarīts kaitējums datu subjekta likumīgajām interesēm].”

4 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) ir definēti piekļuves tiesību šo iestāžu dokumentiem principi, nosacījumi un ierobežojumi.

5 Šīs regulas 4. panta “Izņēmumi” 1. punktā ir paredzēts:

“Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

[..]

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.”

Tiesvedības priekšvēsture

6 Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.), 8. panta 5. punktā ir paredzēts, ka “pieteikuma [par atļauju augu aizsardzības līdzekļa laišanai tirgū] iesniedzējs pievieno dokumentācijai pieejamās zinātniski recenzētās publikācijas, kā tās noteikusi [EFSA], par darbīgo vielu un tās attiecīgajiem metabolītiem, kurās aprakstīta blakus iedarbība uz veselību, vidi un blakussugām [..]”.

7 2009. gada 25. septembrī EFSA tās struktūrvienībai, kas izstrādā vērtēšanas metodoloģiju, lūdza sagatavot vadlīnijas, lai noteiktu šīs tiesību normas īstenošanas kārtību. Minētā nodaļa šim mērķim izveidoja darba grupu (turpmāk tekstā – “darba grupa”).

8 Darba grupa iesniedza vadlīniju projektu divām EFSA organizācijām, kuru daži biedri bija ārējie zinātniskie eksperti, proti, zinātniskajai grupai, kas specializējusies attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem un to atliekām (turpmāk tekstā – “AALA”) un vadības komitejai attiecībā uz pesticīdiem (turpmāk tekstā – “VKP”). Šie eksperti tika uzaicināti sniegt individuālus apsvērumus par šo vadlīniju projektu.

9 Šo apsvērumu rezultātā darba grupa veica grozījumus minētajā vadlīniju projektā. Pēc tam tas tika nodots publiskai apspriešanai no 2010. gada 23. jūlija līdz 15. oktobrim. Vairākas personas un asociācijas, tostarp PAN Europe, iesniedza apsvērumus par šo projektu.

10 2010. gada 10. novembrī ClientEarth un PAN Europe kopīgi iesniedza EFSA pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, pamatojoties tostarp uz Regulu Nr. 1049/2001. Šis pieteikums attiecās uz vairākiem dokumentiem vai dokumentu kopumu saistībā ar vadlīniju projekta sagatavošanu, tostarp AALA un VKP sastāvā ietilpstošo ārējo ekspertu apsvērumiem.

11 EFSA ar 2010. gada 1. decembra vēstuli atļāva ClientEarth un PAN Europe piekļūt daļai no attiecīgajiem dokumentiem. Tomēr tā, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu attiecībā uz iestāžu lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, atteica piekļuvi divām dokumentu grupām: pirmkārt, secīgām vadlīniju projekta redakcijām un, otrkārt, AALA un VKP ārējo ekspertu apsvērumiem attiecībā uz šo projektu.

12 2010. gada 23. decembrī ClientEarth un PAN Europe iesniedza pieteikumu, ar kuru tās lūdza EFSA pārskatīt tās 2010. gada 1. decembra vēstulē pausto nostāju.

- 13 *EFSA* ar 2011. gada 10. februāra lēmumu apstiprināja, ka piekļuve nepubliskotajiem dokumentiem saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu ir jāatsaka.
- 14 Vadlīnijas tika pieņemtas 2011. gada 28. februārī. Tajā pašā dienā tās tika publicētas *EFSA Journal*.
- 15 2011. gada 12. decembrī, atbildot uz pieteikumu, kuru *ClientEarth* un *PAN Europe* bija iesniegušas 2010. gada 23. decembrī, *EFSA* pieņēma un paziņoja tām jaunu lēmumu. Tā norādīja, ka ir nolēmusi “atsaukt”, “atcelt” un “aizstāt” tās 2011. gada 10. februāra lēmumu. Saskaņā ar šo jauno lēmumu tā atļāva *ClientEarth* un *PAN Europe* piekļūt tostarp individuāliem AALA un VKP ārējo ekspertu apsvērumiem par vadlīniju projektu. Tomēr tā norādīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktam, kā arī Savienības tiesību aktiem attiecībā uz personas datu aizsardzību, it īpaši Regulai Nr. 45/2001, tā ir aizsegusi šo ekspertu uzvārdus. Tā šajā ziņā norādīja, ka šo ekspertu uzvārdu izpaušana būtu uzskatāma par personas datu nosūtīšanu Regulas Nr. 45/2001 8. panta izpratnē un ka neesot īstenojušies šajā pantā paredzētie šādas nosūtīšanas nosacījumi.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 16 2011. gada 11. aprīlī *ClientEarth* un *PAN Europe* cēla prasību, lūdzot atcelt *EFSA* 2011. gada 10. februāra lēmumu. Vēlāk prasība tika uzskatīta par tādu, ar kuru turpmāk tiek lūgts atcelt *EFSA* 2011. gada 12. decembra lēmumu daļu, kurā *EFSA* ir atteikusi paziņot *ClientEarth* un *PAN Europe* to ārējo ekspertu uzvārdus, kuri bija iesnieguši apsvērumus par vadlīniju projektu.
- 17 Pamatojot savu prasību, *ClientEarth* un *PAN Europe* izvirzīja trīs pamatus.
- 18 Vispārējā tiesa atzina visus trīs pamatus par nepamatotiem un līdz ar to noraidīja prasību.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 19 *ClientEarth* un *PAN Europe* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest *EFSA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 *EFSA* un Eiropas Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *ClientEarth* un *PAN Europe* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 18. jūnija rīkojumu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam (EDAU) tika atļauts iestāties lietā *EFSA* un Komisijas prasījumu atbalstam.

Par apelācijas sūdzību

- 22 Pamatojot savu apelācijas sūdzību, *ClientEarth* un *PAN Europe* izvirza trīs pamatus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 23 *ClientEarth* un *PAN Europe* saistībā ar pirmo pamatu, apgalvojot par kļūdainu “personas datu” jēdziena Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē piemērošanu, kritizē Vispārējās tiesas veikto vērtējumu, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 46. punktā, saskaņā ar kuru informācija, kas tām attiecībā uz katru no apsvērumiem būtu ļāvusi identificēt, kurš no ārējiem ekspertiem ir šo apsvērumu autors (turpmāk tekstā – “apstrīdētā informācija”), ietilpst šajā jēdzienā.

- 24 Tās apstrīd, ka šis jēdziens var aptvert datu kopumu, kas ietverts zinātniskajos atzinumos, kurus snieguši eksperti, piedaloties tādas komitejas darbā, kura pilda publiskas funkcijas pilsoņu interesēs. Tās piebilst, ka attiecīgo ekspertu uzvārdi, tāpat kā viedokļi, kurus viņi pauduši attiecībā uz vadlīniju projektu, ir pieejami sabiedrībai EFSA interneta vietnē un ka tādā apstrīdētā informācija arī ir jāuzskata par ietilpstošu publiskā jomā. Tās norāda, ka nekas neliecina par to, ka EFSA būtu centusies pārbaudīt, vai šie eksperti ir iebilduši pret šīs informācijas publiskošanu.
- 25 Apelācijas sūdzības iesniedzējas arī norāda, ka fakts, ka eksperts profesionālās darbības ietvaros sniedz zinātnisku viedokli, neietilpst privātās dzīves jēdzienā.
- 26 EFSA un Komisija, kuru atbalsta EDAU, atspēko šo argumentu pamatotību.

Tiesas vērtējums

- 27 Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punktā “personas datu” jēdziens šīs regulas mērķiem ir definēts kā “jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu”.
- 28 Izskatāmajā lietā, kā tas ir atgādināts pārsūdzētā sprieduma 43. punktā, *ClientEarth* un *PAN Europe*, lūdzot publiskot apstrīdēto informāciju, vēlas uzzināt – attiecībā uz katru no ārējo ekspertu formulētajiem apsvērumiem –, kurš no šiem ekspertiem ir to autors.
- 29 Tā kā šī informācija ļautu saistīt attiecīgos apsvērumus ar kādu no konkrētajiem ekspertiem, tā skar identificētas fiziskas personas un attiecīgi veido personas datu kopumu Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē.
- 30 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 44.–46. punktā, apstākļi, ka minētā informācija ietilpst profesionālās darbības kontekstā, nevar liegt to kvalificēt kā personas datu kopumu (šajā ziņā skat. spriedumus *Österreichischer Rundfunk* u.c., C-465/00, C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 64. punkts; Komisija/*Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 66.–70. punkts, kā arī *Worten*, C-342/12, EU:C:2013:355, 19. un 22. punkts).
- 31 Tāpat arī fakts, ka gan attiecīgo ekspertu identitāte, gan apsvērumi, kas sniegti par vadlīniju projektu, ir tikuši publiskoti EFSA interneta vietnē, nenozīmē, ka apstrīdētā informācija būtu zaudējusi šo kvalifikāciju (šajā ziņā skat. spriedumu *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 49. punkts).
- 32 Turklāt, kā to norāda EFSA, Komisija un EDAU, jēdziens “personas dati” Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē un jēdziens “dati attiecībā uz privāto dzīvi” nav sajaucami. Līdz ar to izskatāmajā lietā nav nozīmes *ClientEarth* un *PAN Europe* apgalvojumam, saskaņā ar kuru apstrīdētā informācija neietilpstot attiecīgo ekspertu privātās dzīves jomā.
- 33 Visbeidzot, tā kā attiecīgās personas iebildumi pret konkrētās informācijas publiskošanu nav “personas datu” jēdziena Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē sastāvdaļa, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka informācijas attiecībā uz personu kā personas datu kvalificēšana nav atkarīga no šādu iebildumu esamības.
- 34 Ņemot vērā iepriekš minēto analīzi, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 60. punktā pamatoti ir secinājusi, ka EFSA bija pamats uzskatīt, ka apstrīdētā informācija veido personas datu kopumu.
- 35 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.
- 36 Tagad Tiesai ir kopīgi jāizvērtē otrais un trešais pamats.

Par otro un trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Saistībā ar otro pamatu, kas attiecas uz kļūdainu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanu, *ClientEarth* un *PAN Europe* apgalvo, ka ne Vispārējā tiesa, ne *EFSA* nav izvērušas visas ar šīm tiesību normām aizsargātās intereses; šīs intereses ir “tiesības uz pārskatāmību”, no vienas puses, un tiesības uz privātās dzīves un personas datu aizsardzību, no otras puses.
- 38 Konkrēti, tās kritizē faktu, ka Vispārējā tiesa ir vienīgi izvērtējusi, vai tās bija pierādījušas apstrīdētās informācijas publiskošanas vajadzību, un nav veikusi attiecīgo interešu izsvēršanu.
- 39 Saistībā ar to trešo pamatu, kas attiecas uz LES 5. panta pārkāpumu, *ClientEarth* un *PAN Europe* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, noraidot dažādus to izvirzītos argumentus, lai pierādītu apstrīdētās informācijas publiskošanas vajadzību, ir pārkāpusi samērīguma principu.
- 40 *EFSA* un Komisija, kuras atbalsta EDAU, noliedz, ka argumentācija, kuru *ClientEarth* un *PAN Europe* izvērsušas saistībā ar to otro pamatu, ir pamatota.
- 41 Attiecībā uz trešo pamatu *EFSA* vispirms šaubās par šī pamata pieņemamību. Šī pamata ietvaros neesot pietiekami precīzi norādīti apstrīdētie pārsūdzētā sprieduma elementi. Turklāt saistībā ar šo pamatu esot vienīgi atkārtoti argumenti, kas jau tikuši izvirzīti Vispārējā tiesā, apstrīdot *EFSA* 2011. gada 12. decembra lēmumu, un tādējādi notiekot centieni panākt, lai atkārtoti tiktu izskatīta prasība pirmajā instancē, kas apelācijas tiesvedības ietvaros neietilpst Tiesas kompetencē.
- 42 Turpinot *EFSA*, tāpat kā Komisija, norāda, ka trešais pamats acīmredzami nav pamatots, jo Vispārējā tiesa atbilstoši Regulai Nr. 45/2001 un Tiesas judikatūrai vienkārši ir pieprasījusi apelācijas sūdzības iesniedzējam pierādīt to leģitīmās intereses piekļūt apstrīdētajai informācijai. Šāda prasība neesot nesamērīga un pilnībā nodrošinot vajadzīgo līdzsvaru starp iesaistītajām interesēm.

Tiesas vērtējums

– Par pieņemamību

- 43 Pretēji tam, ko apgalvo *EFSA*, apelācijas sūdzības teksts, kas saistīts ar trešo pamatu, ļauj identificēt to pārsūdzētā sprieduma daļu, kuru skar šis pamats. Turklāt šī pamata ietvaros *ClientEarth* un *PAN Europe* neaprobežojas ar to, ka tikai atkārtoti argumentus, kurus tās agrāk bija izvirzījušas tiesvedībā Vispārējā tiesā, apstrīdot *EFSA* 2011. gada 12. decembra lēmumu, bet norāda uz kļūdu tiesību piemērošanā, kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi izskatāmajā lietā, piemērojot Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu. Līdz ar to minētais pamats ir pieņemams.

– Par lietas būtību

- 44 Gadījumos, kad pieteikums attiecas uz piekļuvi personas datiem Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē, ir pilnībā piemērojamas šīs regulas normas, tostarp tās 8. panta b) punkts (skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63. punkts, un *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 101. punkts).
- 45 Saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu personas datus principā nosūta tikai tad, ja saņēmējs pierāda vajadzību nosūtīt datus un nav pamata pieņemt, ka varētu tikt ierobežotas datu subjekta likumīgās intereses [varētu tikt nodarīts kaitējums datu subjekta likumīgajām interesēm].

- 46 No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka tajā, kā to pārsūdzētā sprieduma 83. punktā pamatoti ir nospriedusi Vispārējā tiesa, ir izvirzīti divi kumulatīvi nosacījumi personas datu nosūtīšanai.
- 47 Šajā kontekstā tam, kurš lūdz šādu datu nosūtīšanu, vispirms ir jāpierāda tās vajadzība. Ja šāds pierādījums ir sniegts, attiecīgajai iestādei ir jāpārbauda, vai nav pamata pieņemt, ka šāda nosūtīšana varētu nodarīt kaitējumu datu subjekta likumīgajām interesēm. Ja šāda pamata nav, ir jāveic lūgtā datu nosūtīšana, savukārt pretējā gadījumā attiecīgajai iestādei, lai pieņemtu lēmumu par piekļuves pieteikumu, ir jāizver dažādās iesaistītās intereses (šajā ziņā skat. spriedumus *Komisija/Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 77. un 78. punkts, kā arī *Strack/Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 107. un 108. punkts; šajā pašā ziņā skat. arī spriedumu *Volker und Markus Schecke un Eifert*, C-92/09 un C 93/09, EU:C:2010:662, 85. punkts).
- 48 No tā izriet, ka pretēji tam, ko *ClientEarth* un *PAN Europe* apgalvo saistībā ar to otro pamatu, Vispārējā tiesa pamatoti vispirms ir izvērtējusi, vai to izvirzītie argumenti pierāda apstrīdētās informācijas nosūtīšanas vajadzību Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē.
- 49 Tomēr ir jāpārbauda, vai, kā *ClientEarth* un *PAN Europe* apgalvo saistībā ar to trešo pamatu, Vispārējā tiesa, veicot šo pārbaudi, nav kļūdaini piemērojusi nosacījumu par šādas vajadzības esamību.
- 50 Pirmais arguments, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzījušas Vispārējā tiesā un kurš izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 75. punktā, bija balstīts uz vispārīgu pārskatāmības prasību, kas izriet no LES 1. panta un 11. panta 2. punkta un LESD 15. panta.
- 51 Šajā ziņā Tiesa tomēr ir nospriedusi, ka pārskatāmības mērķis vispārīgi nav atzīstams par prevalejošu pār tiesībām uz personas datu aizsardzību (spriedums *Volker und Markus Schecke un Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 85. punkts).
- 52 Tāpēc Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 78. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka prasītājas [apelācijas sūdzības iesniedzējas] ar šo pirmo argumentu nav pierādījušas vajadzību publiskot apstrīdēto informāciju.
- 53 Otrais arguments, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, bija balstīts uz neuzticēšanās gaisotni attiecībā uz EFSA, kurai bieži tiek pārņemta neobjektivitāte tāpēc, ka tā izmanto ekspertus, kuriem ir personīgās intereses, kuras nosaka to saites ar ražošanas pārstāvjiem, kā arī uz vajadzību nodrošināt šīs iestādes lēmumu pieņemšanas procesa pārskatāmību.
- 54 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka apstrīdētā informācija skar personas, kuras kā algoti eksperti ir piedalījušas EFSA veiktajā to vadlīniju sagatavošanā, kas paredzētas saimnieciskās darbības veicējiem, kuri vēlas iesniegt pieteikumu par atļauju augu aizsardzības līdzekļa laišanai tirgū.
- 55 Kā to norāda *ClientEarth* un *PAN Europe*, šīs informācijas publiskošana šādā kontekstā bija vajadzīga, lai nodrošinātu akta, kuram būs ietekme uz saimnieciskās darbības veicēju darbību, pieņemšanas procesa pārskatāmību, it īpaši, lai novērtētu veidu, kādā katrs no šajā procesā iesaistītajiem ekspertiem ar savu zinātnisko atzinumu ir varējis ietekmēt minētā akta saturu.
- 56 Procesā, kurā publiska iestāde pieņem šāda rakstura aktu, pārskatāmība faktiski veicina lielāku šīs iestādes leģitimitāti šī akta adresātu uztverē un palielina to uzticību šai iestādei (šajā ziņā skat. spriedumus *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 59. punkts, kā arī *Zviedrija/My Travel* un *Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 113. punkts), tāpat arī palielina šīs iestādes atbildību pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā (šajā ziņā skat. spriedumus *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 45. punkts; *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 32. punkts, un *Padome/in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 53., 106. un 107. punkts).

- 57 Otrkārt, ir jāuzsver, ka šī sprieduma 53. punktā minētais arguments, nebūt neaprobežojoties ar vispārīgiem un abstraktiem apsvērumiem, bija balstīts, kā tas ir norādīts pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, uz pētījumu, kurā atspoguļotas saites, kuras lielāko daļu no ekspertiem, EFSA darba grupas locekļiem, saista ar ražošanas lobiju grupām.
- 58 Lai gan ir tiesa, ka *ClientEarth* un *PAN Europe*, saskaņā ar norādēm pārsūdzētā sprieduma 80. punktā, tika darīti zināmi ekspertu, kuri bija pauduši apsvērumus par vadlīniju projektu, uzvārdi, biogrāfija un interešu deklarācijas, tomēr nemainīgs ir fakts, ka apstrīdētās informācijas iegūšana bija vajadzīga, lai būtu iespējams konkrēti pārbaudīt katra no šiem ekspertiem objektivitāti, pildot viņu kā zinātnieku pienākumus EFSA labā.
- 59 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 80. punktā kļūdaini ir nospriedusi, ka *ClientEarth* un *PAN Europe* arguments, kas izklāstīts šī sprieduma 79. punktā, nav pietiekams, lai pierādītu apstrīdētās informācijas nosūtīšanas vajadzību.
- 60 Apgalvot, kā Vispārējā tiesa to ir darījusi tajā pašā pārsūdzētā sprieduma 80. punktā, ka *ClientEarth* un *PAN Europe* nav apstrīdējušas katra no attiecīgajiem ekspertiem neatkarību, nozīmētu kļūdaini piemērot nosacījumu par [datu] nosūtīšanas vajadzību, kas paredzēts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā. Turklāt ar šādu apstrīdēšanu lielā mērā iepriekš tiktu pieņemts, ka *ClientEarth* un *PAN Europe* attiecībā uz katru pausto apsvērumu iepriekš būtu bijusi zināma tā eksperta, kurš to ir paudis, identitāte.
- 61 Līdz ar to trešais pamats ir pamatots un pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 62 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam pārsūdzētā sprieduma atcelšanas gadījumā Eiropas Savienības Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.
- 63 Izskatāmajā lietā Tiesa uzskata, ka tiesvedības stadija ļauj izlemt *ClientEarth* un *PAN Europe* prasību par EFSA 2011. gada 12. decembra lēmuma atcelšanu un ka tai tādējādi ir jātaisa galīgais spriedums.
- 64 Šīs prasības ietvaros *ClientEarth* un *PAN Europe* izvirzītais otrais pamats ir saistīts ar to, ka apstrīdētās informācijas publiskošanu pamatoja sabiedrības intereses atbilstoši Regulas Nr. 45/2001 8. panta a) un b) punktam.
- 65 Šajā ziņā attiecībā uz Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu no šī sprieduma 53.–61. punktā izklāstītās analīzes izriet, ka *ClientEarth* un *PAN Europe* detalizētie apgalvojumi saistībā ar apvainojumiem neobjektivitātē, kas vērsti pret EFSA attiecībā uz tās ekspertu izvēli, kā arī vajadzība nodrošināt šīs publiskās iestādes lēmumu pieņemšanas procesa pārskatāmību no tiesību viedokļa pietiekami pierāda, ka apstrīdētās informācijas nosūtīšana bija vajadzīga šīs tiesību normas izpratnē.
- 66 Ņemot vērā minētajā tiesību normā paredzēto nosacījumu kumulatīvo raksturu, Tiesai, lai vērtētu EFSA 2011. gada 12. decembra lēmuma tiesiskumu, ir arī jāpārbauda, bija vai nebija pamats pieņemt, ka šī [datu] nosūtīšana būtu varējusi nodarīt kaitējumu datu subjektu likumīgajām interesēm.
- 67 Šajā ziņā, kā tas izriet no EFSA sniegtās atbildes uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, šī iestāde ir pieļāvusi šāda pamata esamību, uzsverot, ka apstrīdētās informācijas publiskošana, ja tā būtu notikusi, varētu tikt izmantota veidā, kas būtu kaitējis attiecīgo ekspertu integritātei un privātajai dzīvei. Šajā ziņā tā kā piemērus ir minējusi individuālus apvainojumus, kuriem ir bijuši pakļauti eksperti, kuru palīdzību tā bija lūgusi.

- 68 Tomēr ir jānorāda, ka minētie piemēri ir norādīti dokumentos, kurus *ClientEarth* un *PAN Europe* pašas ir iesniegušas, lai pamatotu to apgalvojumus attiecībā uz saitēm, kādas konkrētam skaitam *EFSA* izvēlēto ekspertu ir ar ražošanas pārstāvjiem; tieši šīs saites ir pamatā tiem apvainojumiem par neobjektivitāti, kas izteikti attiecībā uz šo iestādi un šiem ekspertiem. Turpretim šie piemēri nekādi nepierāda, ka apstrīdētās informācijas publiskošana būtu varējusi izraisīt risku, ka attiecīgo ekspertu privātajai dzīvei vai integritātei tiek nodarīts kaitējums.
- 69 No tā izriet, ka, lai gan attiecīgajai iestādei ir jāizvērtē, vai lūgtā publiskošana var konkrēti un reāli kaitēt aizsargātajām interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49. punkts), *EFSA* apgalvojums, saskaņā ar kuru apstrīdētās informācijas publiskošana būtu radījusi kaitējuma risku minēto ekspertu privātajai dzīvei un integritātei, ir vispārīgs apsvērums, kas citādi nav pamatots ne ar vienu izskatāmajai lietai raksturīgu elementu. Gluži pretēji, šāda publiskošana pati par sevi būtu ļāvusi kļiedēt attiecīgās aizdomas par neobjektivitāti vai būtu sniegusi eventuāli skartajiem ekspertiem iespēju apstrīdēt, attiecīgā gadījumā izmantojot pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus, šo apgalvojumu par neobjektivitāti pamatotību.
- 70 Ja tādi apgalvojumi, kādus izteikusi *EFSA*, kas nav balstīti uz pierādījumiem, tiktu akceptēti, tas vispārīgi varētu tikt attiecināts uz jebkuru situāciju, kurā Eiropas Savienības iestāde saņem ekspertu atzinumu pirms tāda akta pieņemšanas, kuram ir ietekme uz saimnieciskās darbības subjektu darbību nozarē, kuru skar šāds akts, neatkarīgi no tā, kāda ir šī nozare. Šāds risinājums būtu pretrunā prasībai par to, ka izņēmumi no piekļuves tiesībām iestāžu dokumentiem ir jāinterpretē šauri; šī prasība nosaka, ka ir jākonstatē konkrēta un reāla kaitējuma riska aizsargātajām interesēm esamība.
- 71 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pretēji tam, ko *EFSA* ir uzskatījusi tās 2011. gada 12. decembra lēmumā, izskatāmajā lietā ir īstenojušies Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētie nosacījumi, lai atļautu apstrīdētās informācijas nosūtīšanu.
- 72 Tāpēc otrais pamats ir jāapmierina.
- 73 Attiecīgi prasība ir jāapmierina un *EFSA* 2011. gada 12. decembra lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 74 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, ir paredzēts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Minētā reglamenta 140. panta 1. punktā ir paredzēts, ka iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, un tā 3. punktā ir noteikts, ka Tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā un kas nav šā panta iepriekšējos punktos minētās personas, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām.
- 75 Tā kā *ClientEarth* un *PAN Europe* apelācijas sūdzība, kā arī prasība, kuru tās cēlušas Vispārējā tiesā, ir apmierinātas, ir jānolemj, ka *EFSA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, un tai ir jāpiespriež atlīdzināt *ClientEarth* un *PAN Europe* tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē atbilstoši to prasījumiem. Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus abās šajās tiesvedībās pati. EDAU sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *ClientEarth* un *PAN Europe/EFSA* (T-214/11, EU:T:2013:483);**

- 2) **atcelt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2011. gada 12. decembra lēmumu;**
- 3) **Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) sedz savus tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina *ClientEarth* un *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē;**
- 4) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē pati;**
- 5) **Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā pats.**

[Paraksti]